

Dorte Bennedsen her fra Folketingets talerstol fortælle, hvordan udviklingen har været, at vi har set stigning i antallet af repressalier, og at det jo netop er derfor, at sigtet i forslaget er rigtigt, nemlig at man prøver på at stille sig på fængselsfunktionærernes og de ansattes side, i stedet for at man stiller sig på fangerens side. Det er jo trods alt over for fængselsfunktionærerne, vi har det ansvar, at de trods alt har en rimelig sikkerhed i deres job.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hvis hr. Peter Skaarup havde hørt, hvad ministeren sagde, så ville han også have noteret sig, at med regelændringen, med ændringen af straf fuldbyrdsloven, er det blevet nemmere at overflytte. Det vil sige, at der er mindre behov for at få oplysninger fra medfanger, fra ansatte.

Det kombineret med, at man i konkrete sager i dag kan undlade aktindsigten, synes jeg er to gode ting, og vi må se, om det ikke også hjælper. Jeg vil meget gerne give et tilsagn om, at vi følger dette her tæt, men i modsætning til hr. Peter Skaarup ønsker jeg ikke at lave om bare for at lave om, men jeg ønsker at se, om de tiltag, vi har lavet, som forekommer at være fornuftige og rigtige, så ikke også vil hjælpe på problemet.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Karen Rønde som ordfører.

Karen Rønde (V):

Venstre ønsker at stoppe de stærke fangers tyrannisering af de svage indsatte og af personalet. Derfor har vi fremsat et forslag, der skal begrænse de stærke fangers aktindsigt i visse disciplinærsager.

Baggrunden for forslaget er særdeles alvorlig, nemlig den uheldige udvikling i nogle af vores afsoningsinstitutioner, hvor grupper af indsatte har skabt sig en særlig magtposition, som forringer de andre indsattes afsoningsforhold i en sådan grad, at vi bliver nødt til at træffe modforanstaltninger.

Klientellet i fængslerne har ændret sig. Der er flere psykisk syge, flere narkomaner, flere af en anden etnisk oprindelse. Og i takt med at vel fungerende dømte afsoner samfundstjeneste, ja, så vokser koncentrationen af hårde indsatte i fængslerne. Vi anerkender, at det med straffuldbyrdsloven er blevet nemmere at kunne anbringe dømte i og overføre disse til arresthuse eller lukkede fængsler. Og der er flere steder

etableret særlige afdelinger for negative, stærke indsatte med gode resultater. Men vi skal også huske på, at der med denne ordning imidlertid er skabt et spillerum for andre indsatte. Og så er der stadig væk stærke indsatte, og der er stadig væk en risiko ved at videregive oplysninger om indsatte.

De gældende regler betyder således, at kriminalforsorgen ikke altid får de tilstrækkelige oplysninger til at kunne træffe de afgørelser, der er nødvendige for at opretholde og sikre ro og orden i fængslerne, og herved forhindres kriminalforsorgen i at sikre de øvrige indsatte mod vold, trusler og anden chikane.

Det bør kunne garanteres de ansatte og de indsatte, at når de videregiver oplysninger, kommer deres navn ikke i de forkerte hænder. For det er jo sådan, at man i dag udsætter sig selv for en sikkerhedsrisiko ved at videregive oplysninger.

Den nuværende retstilstand medfører også, at fængselsfunktionærer og deres familier undertiden udsættes for trusler og chikane, fordi personalet har afgivet belastende rapporter og udtalelser om trusselsepisoder, som de stærke indsatte har været involveret i. Det finder Venstre er uholdbart.

Det kan ikke være meningen, at de indsatte og at personalet i angst for repressalier ikke tør videregive belastende oplysninger om en indsat, som ellers ville være blevet fjernet fra afdelingen eller institutionen, som vedkommende tyranniserer.

Og jeg vil gerne gentage, hvad formanden for fængselsfunktionærerne, som må forudsættes at have fingeren på pulsen ude i den virkelige verden, har udtalt denne sommer, at han ønsker, man fratager de indsatte retten til aktindsigt i de sager, der vedrører dem selv, for som han siger: Der er efterhånden ikke mange indsatte, der tør fortælle os, hvis et eller andet er under opsejling i fængslet. De er bange for, at de, som de angiver, kommer efter dem, når de i deres akter kan læses, hvem der har informeret personalet.

Carsten Pedersen fortsætter: Prisen for de regler, der er i dag, betaler de svage indsatte og personalet, og så må man gøre op med sig selv, hvilke hensyn man vil tage. I dag har man valgt hensynet til de negative, stærke indsatte.

Det kan vi ikke sidde overhørig. Som formand for fængselsfunktionærerne ved Carsten Pedersen, hvordan virkeligheden ser ud i de danske fængsler, og hvad der er brug for, og han efterlyser netop en begrænsning af aktindsigten.